

Mitä hyötyä Sillistä?

Vajaan kuukauden kuluttua pidetään jälleen Suomen Ilmailuliiton järjestöllisesti tärkein vuotuinen tilaisuus, SIL:n syysliittokokous.

Vajaan kuukauden kuluttua tarkistetaan jälleen kokousedustajien valtakirjoja ja samassa yhteydessä myöskin sitä, kuinka moni liiton jäsenkerho on maksanut liitolle jäsenmaksunsa, 15 markkaa jokaisesta 18 vuotta täyttäneestä jäsenestä.

Moni kerho ei ole maksanut. Keskimääräisen suomalaisen ilmailukerhon jäsenmäärä on 40–50 henkeä, joista ehkä kaksi kolmannelta on yli 18-vuotiaita. Jäsenmaksuna liitolle tällaisen keskimääräisen kerhon pitäisi siis maksaa noin 500 markkaa. Se ei keskimääräisen kerhon taloudelle ole kohtuuton rasite semminkin kun raha kerätään jäseniltä.

Liiton jäsenkerhojen jäsenten maksu nostettiin nykyiseen 15 markkaan ankaran taistelun jälkeen Jyväskylän syyskokouksessa neljä vuotta sitten. Silloin monet pitivät korotusta entisestä 2 markasta yltiöpäisen korkeana ja povasivat pitkää lamaa jäsenmäärän kasvulle.

Povaajat olivat oikeassa. Liiton jäsenmäärä vuoden 1971 toimintakertomuksen mukaan oli 5 183. Vuoden 1974 toimintakertomuksessa se oli 4 720.

Kysymys ei kuitenkaan enää ole ennen muuta rahasta. Neljän vuoden inflaatioprässi on puristanut 15-markkasen ehkä puoleen sen silloisesta, monien mielestä vuoren korkuisesta arvosta. Nykyisin SIL:n jäsenmäärän kasvu on kiinni lähinnä motivaatiosta. Nyt kysytään, onko liitosta hyötyä edes niiden arvossaan alentuneiden 15 markan edestä.

Vastaus on eittämättä ei, jos hyötyä mitataan pelkästään rahassa. Liitto ei ole eikä sen pidäkään olla raha-automaatti, joka sylkäisee ulos 20 markkaa kun siihen syöttää 15 markkaa. Jos se sellainen olisi, ei jäsenistä varmasti olisi minkäänlaista pulaa.

Vanha kaluttu kysymys "mitä hyötyä liitosta" oliskin syytä kääntää toisin päin ja pohtia "mitä hyötyä liittomuudesta". Olisiko parempi, jos jokaisen kerhon jokainen jäsen pitäisi tuon 15-markkasen taskussaan ja koko keskusjärjestö näin lopetettaiin.

Vastaus on ilmeinen ei, vaikka ilmailun harrastajat tuskin koskaan pystyvät muodostamaan todellista joukkovoimaa, hekin tarvitsevat jonkun kattojärjestön kehittämään suomalaista ilmailua, antamaan heille palveluja, joita muuten on mahdotonta saada ja ennen kaikkea puhumaan puolestaan, turvaamaan ilmailun harrastamisen edellytyksiä. Joukko hajanaisia kerhoja ja yksittäisiä asian harrastajia ei näitä tehtäviä pysty hoitamaan. Jollei Suomen Ilmailuliittoa olisi, sellainen pitäisi kuitenkin perustaa.

Liitto taas on juuri niin vahva kuin jäsenensäkin. Jättäytymällä keskusjärjestön ulkopuolelle ei mitään voiteta. Juuri näinä aikoina maan ilmailu todella tarvitsee vahvaa ilmailuliittoa. SIL:n hallituksen tämänsykyiset toimet liiton jäsenmäärän lisäämiseksi tulivat todella kreivin aikaan.